

Declinații asemenea :

Die Tochter, fiia ;	die Mutter, muma ;
die Stadt, orașulu ;	die Kirſche, cireșa ;
die Luft, aerulü ;	die Gabel, furculița ;
die Magd, servitorea ;	die Tugend, virtutea.

III. Despre formarea pluralului.

§. 15. Pluralul substantivelor germane se formésă ;

1. adaogându terminațiunile e, er, n, saü en.
2. prin schimbarea radicaleloru a, o, u în ä, ö, ü,
3. saü numai prin singurulu articulu die.

1. Substantivele masculine în el, er și en, formând prima declinațiune, sunt egale în singularu ca și în pluralu, schimbându numai radicalele a, o și u în ä, ö, și ü, adăogându în Dat. plur. unu n. Acele care suntu deja terminate în n, remănu ca în Nominativ, Ecs.

Sing. der Vater, tatăl ;	die Väter, tații ;
der Vogel, paserea ;	die Vögel, paserile ;
der Bruder, fratele ;	die Brüder, frații ;
der Garten, grădina ;	die Gärten, grădinele ;

In acéctă regulă întră și duoë substantive feminine

die Mutter, muma ;	die Mütter, mumele ;
die Tochter, fiica ;	die Töchter, fiicele.

2. tóte monosilabele cu puține escepțiuni. Ecs :

Der Hund, câinele ;	die Hunde, câinii ;
die Hand, mâna ;	die Hände, mâinele ;
das Bein, osul ;	die Beine, ósele.

2 Substantivele în iß, fal. și ing, precum și acelea care începu cu silaba Ge. Ecs.

Die Kenntniß, cunoscința ;	Pl die Kenntniße ;
das Scheusal, monstrulü ;	die Scheusale ;
der Fremdling, streinulü ;	die Fremdlinge ;
das Gebet, rugăciunea ;	die Gebete ;
das Geschenk, darulü ;	die Geschenke.